

EL MISANTROP

DE MOLIÈRE

DRAMATÚRGIA SERGI POMPERMAYER

VERSIFICACIÓ PABLO MACHO OTERO

DIRECCIÓ DAVID SELVAS

04/12/24 — 04/01/25

MONTJUÏC. SALA FABIÀ PUIGSERVER

'11' lliure

TEMPORADA 24—25

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

SINOPSI — 4

EN PARAULES DE LA COMPANYIA — 5

ENTREVISTA A DAVID SELVAS — 6

NOTES DEL DRAMATURG — 7

NOTES DEL VERSIFICADOR — 8

LA CRÍTICA HA DIT... — 9

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA — 10

OPENING NIGHTS — 11

BIOGRAFIA — 12

FITXA ARTÍSTICA — 13

INFORMACIÓ PRÀCTICA — 14

SALA DE PREMSA — 15

Directe del Festival Grec 2024, presentem la versió actualitzada que ha fet La Brutal d'una de les comèdies més conegudes de Molière, dirigida per David Selvas.

Un home ja no encaixa amb la humanitat que l'envolta, hipòcrita, covarda i conformista. Però en la seva escapada, potser l'únic que vol conservar és l'amor.

© Marc Mampel

SINOPSI

Alceste està enamorat de Célimène, una dona expansiva, vital i amb grans aptituds socials que xocaran amb la manera traumàtica que té Alceste de relacionar-se amb la hipocresia i la manca de valors de la societat. La versió de La Brutal explica la mateixa història, però l'ambienta en una empresa discogràfica de l'actualitat. Els personatges fan servir mòbils, toquen instruments, canten, ballen... I miren de trobar algun equilibri en aquesta foguera de les vanitats que són les xarxes socials. Tot ha canviat, però tot continua igual, com Molière ja es va encarregar de denunciar fa més de tres-cents anys.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/el-misantrop

EN PARAULES DE LA COMPANYIA

Abans de triar un clàssic per portar-lo a escena, la primera pregunta que ens fem és on i com ressona el text, avui dia. El tema continua sent vigent? Planteja conflictes que, tot i tenir segles d'antiguitat, ens continuen afectant? Conté preguntes que ens qüestionen com a individus i com a societat?... *El misantrop* te molts *sís* però també alguns *nos*. Les relacions de poder, que fa uns anys enteníem com a part indissociable del context històric de l'autor i del text, ja no són cap excusa si amaguen punts de vista masculistes, homòfobs o racistes. El feminisme, les noves visions del gènere i del privilegi etc. han dinamitat les estructures patriarcals, i aquest terratrèmol ha afectat profundament el teatre, com no podia ser d'altra manera.

Per això hem fet una adaptació radical del text. Radical com ho és el mateix Alceste en els seus punts de vista. *El misantrop* de Molière trenca amb tot, bàsicament per la hipocresia de la societat i per la gelosia. El nostre és molt menys victimista i molt més crític amb ell mateix, molt més conscient del que perd sortint del sistema. A la nostra societat, hi regnen les xarxes socials amb els múltiples perfils i cares que ens permeten generar de nosaltres mateixos. Sovint la vanitat, el *trollisme*, la hipocresia, allò que és políticament correcte etc. és el que, en gran part, les mou. Però, en mig d'aquest magma, on queda la nostra essència, allò que som o que volíem ser? Què perdem pel camí? Com canvien els nostres projectes vitals a mesura que ens fem grans? Com impacten en nosaltres les malalties que una societat hiperconnectada i que es mou per l'èxit genera? Som capaços de parar? I sobretot, quina esperança hi ha de canviar les coses des de dins, si decidim quedar-nos? Aquestes són algunes de les preguntes que dispara el nostre *Misantrop*.

La Brutal

ENTREVISTA A DAVID SELVAS

Fragment de l'entrevista realitzada per Laura Serra a l'ARA el 26/06/2024.

Per què tries ara *El misantrop*? Ets dels que voldrien parar el món per baixar-ne?

No massa. Crec que està bé que hi hagi gent així, però siguem conscients que som uns privilegiats. Si fóssim a Bangladesh o tinguéssim unes altres vides sí que voldríem parar-lo. Sí que crec que *El misantrop* és un text important que ens posa davant del mirall, en relació amb la hipocresia, la falta de valors, com desapareixen aquests valors...

L'obra és una comèdia sobre la hipocresia però també una crítica a la societat. Què t'indigna del món d'avui?

És que el misantrop original està molt enfadat tota l'estona. Però si ets un senyor de 40 anys, i ja havies tingut molt de temps per marxar de la societat, potser és que tu també has format part d'aquest engranatge d'alguna manera. Per això el nostre misantrop té una mirada més contemporània i més conscient. La nostra versió parla d'una relació d'una parella que, al cap de 40 anys, ja no es reconeixen l'un a l'altre. Pot haver-hi molt amor, però ja no tenen aquell projecte de vida en comú. Hi ha un punt d'assumir que quan et fas gran ets més tu i et costa més de canviar. Una de les coses que em foten molt és veure de seguida la palla de l'altre i no la teva puta biga. A tots ens aniria molt millor si reconeguéssim les nostres putes bigues.

Per què el situes en una discogràfica? El món dels artistes és una foguera de vanitats?

Tenint en compte que havíem d'anar al Teatre Grec, no podíem fer realisme perquè t'enfonsaries en la misèria. Vam pensar que posar-hi música seria molt gustós i fa festival, i que fer una adaptació de dalt a baix però amb versos alexandrins tindria un altre *punch*. L'Arquillué sempre ho explica: el primer i el segon acte d'*El misantrop* són meravellosos, però al tercer, al quart i al cinquè se'n va tot en orris perquè passa a ser una història de gelosia i de banyes, on les senyores estan al servei del senyor i la Célimène és massacrada, perquè a Molière l'havia abandonat la seva dona. Tot això ho hem volgut explicar d'una altra manera. Quina és la cort actual? L'empresa.

Hi ha crítiques concretes al món de l'art?

Sí, als gustos musicals, per exemple. Un músic que s'ha currat l'Esmuc no sé quants anys, de cop i volta potser veu un concert de hip-hop o un raper i pot dir que no és músic. Al misantrop li passa això, li agrada molt el tipus de música que feia i veu que li està passant una onada per sobre. Ni ell vol pujar-hi ni se la sent seva, i això és un dels motius pels quals també vol apartar-se. Potser és que no entén les coses noves que arriben, potser és una incapacitat de veure que el món gira.

Tu tens aquest sentiment *boomer*?

Sí. Però hi ha coses amb les quals tinc ganes d'esforçar-me i n'hi ha d'altres que no. Tinc curiositat per anar a veure art contemporani quan arribo en una ciutat, perquè m'interessa el que és nou, però no m'interessen altres tonteries. Arriba una edat que estàs en un cert equilibri i tampoc no passa res per no perdre el temps amb certes coses, amb certes festes.

L'obra parla també de la identitat i les aparences. La projecció d'una imatge concreta i les ganes d'agradar s'han expandit més que mai amb les xarxes socials. Et preocupa?

No, justament perquè m'ha agafat gran. M'he d'obligar a penjar alguna cosa a Instagram perquè no forma part de mi, del meu ADN. Em preocupa més per la meua filla. A la Talita de moment li diem que fins als 16 anys no tindrà mòbil. Un amic em deia l'altre dia que va veure els seus fills jugant a escacs i gairebé es posa a plorar. És molt heavy [l'addicció al mòbil] i provoca moltes patologies.

NOTES DEL DRAMATURG

Val la pena fer *El misantrop* avui en dia? La resposta, a parer meu, és que sí, perquè el conflicte d'Alceste, el seu protagonista, és absoluta i esgarrifosament actual. Podem entendre perfectament que algú (potser fins i tot nosaltres mateixos) estigui fart de la hipocresia, tant en les relacions humanes, com en la política, com en els posts que es penjen a les xarxes socials, que tingui aquella sensació de que tothom, en certa manera, sempre menteix, i que ja no hi ha diferència entre la veritat i la mentida perquè les paraules han perdut el seu sentit original. El que avui ens queda llunyà del text original és el món que ens mostra Molière (aristòcrates a qui no els hi cal treballar i que dediquen tot el seu infinit temps a divagar i conspirar) i també el rol que ocupen les dones, tant en l'obra com en la societat del moment. És en aquests dos aspectes on la nostra versió ha esdevingut més lliure. Alceste i Célimène son una parella d'avui en dia, que es relacionen en igualtat de condicions, amb carreres professionals potents en el negoci musical, on les relacions públiques, la imatge i els contactes son indispensables per assolir l'èxit. Un món que Alceste troba buit, fals i pernicios i del qual vol fugir. I això és el que provoca una profunda crisi de parella entre ells dos, i no un reguitzell d'infidelitats de la Célimène. Perquè el nostre Alceste, influït per les idees de pensadors actuals com Mark Fisher, acaba arribant a la conclusió que, per sortir d'aquesta roda on tots estem girant, s'ha de deixar tot enrere i marxar lluny de la societat. Que, com Thoreau fa cent cinquanta anys, només a la natura s'hi pot trobar la veritat.

Sergi Pompermayer

NOTES DEL VERSIFICADOR

Adaptar un clàssic sempre és un repte, però també és la millor escola possible. No és per res que Newton deia que, si havia aconseguit mirar lluny, no era per la seva pròpia grandesa, sinó perquè estava pujat a espatlles de gegants. I per pujar-se a un gegant s'ha de grimpar. En aquest cas, això volia dir mirar d'entendre què va fer Molière en el seu context per intentar fer el mateix en el nostre. Podia ser que no ho aconseguís, però quan més llunyà col·loquem l'horitzó més interessant és el viatge.

Si volia estar a l'alçada de la tasca els reptes es multiplicaven. Havia d'escriure uns versos que fessin avançar la trama igual que ho faria la prosa sense perdre el plaer estètic de l'alexandrí, respectar la mètrica sense renunciar a la llengua més oral possible, mantenir la rima consonant sense que agafés massa protagonisme, barrejar enginyosament les reflexions filosòfiques amb l'humor i els jocs de paraules sense sonar pedant ni anar a buscar l'acudit... No, la tasca no era fàcil. Però no ens enganyarem, m'ho he passat teta amb el Jean-Baptiste.

Pablo Macho Otero

LA CRÍTICA HA DIT...

“David Selvas, que sempre enveja la intensitat dels concerts i els prova de traslladar a les seves posades en escena, dirigeix aquesta versió molt fresca i desenfadada d’El misantrop: té el ganxo del rock i l’espontaneïtat de dir barbaritats en una festa particular”.

Jordi Bordes, Recomanca.cat 05/07/2024

“És teatre en vers que desborda música, llum i color. I és comèdia dramàtica de reflexió. [...] Com a resultat, els ha quedat una comèdia contemporània enormement divertida però amb una profunditat en els dilemes ètics que planteja i amb uns cops a la nostra realitat que impacten des de l’inici. [...] Aquest muntatge val molt la pena. Teatre en estat pur, d’ara i per a ara. Creat fa més de 350 anys per Molière; revisitat i versionat de manera excel·lent per La Brutal”.

Diana Limones, En Platea 05/07/2024

“Et sembla que has vist la millor obra de l’any i de cop en ve una altra que pren el podi. [...] Direcció de David Selvas, bravo. Dramatúrgia de Sergi Pompermayer, excel·lent. Versificació de Pablo Macho Otero, ovació. I un destacadíssim protagonisme de Pol López al paper d’Aceleste, brutal”.

Jordi Cabré, The New Barcelona Post 06/07/2024

“*El misantrop* és una magnífica proposta que tornarà a Barcelona al desembre amb una temporada al Teatre Lliure i ens farà riure, fins i tot de nosaltres mateixos, i reflexionar de com vivim les nostres vides en un món globalitzat i digitalitzat”.

Jorge Pisa, Indienauta 10/07/2024

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Qui va ser Molière? *En guàrdia!*, Catalunya Ràdio

Caridad Martínez, professora emèrita de la UB, repassa els canvis socials que es van produir a la França del segle XVII durant el regnat del Rei Sol a través de la biografia de l'actor i autor teatral francès Jean-Baptiste Poquelin, més conegut com a "Molière".

Dossier Molière 400 anniversaire France Culture

L'any 2022 es va celebrar el 400 aniversari del naixement de Molière. Una mirada enrere al destí de Jean-Baptiste Poquelin, geni del teatre, les obres del qual són mundialment famoses, però la personalitat del qual continua plena de zones grises.

Molière a l'Arxiu Lliure

OPENING NIGHTS

amb Embassa't

Les estrenes de la Sala Fabià Puigserver acabaran amb una festa comissionada pel festival Embassa't. El festival de música independent del Vallès s'instal·larà a Montjuïc amb una selecció de DJ's, en un diàleg entre la música i el teatre.

— 04/12 *El misantrop* amb Villamel DJs

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/lliure-i-ciutat

© Silvia Poch

BIOGRAFIA

DIRECTOR

David Selvas

És actor, director i fundador de la productora escènica La Brutal. Debuta com a actor el 1994 a l'obra *Estrelles en un cel de matinada*, de Lev Dodin, dirigida per Jaume Melendres i esdevé conegut per al gran públic com a actor de televisió en sèries com *Nissaga de Poder* o *Laberint d'Ombres*. El 1998 debuta al cinema sota la direcció de Ventura Pons a *Carícies*, amb qui torna a col·laborar a *Amic/Amat* en un dels papers protagonistes, pel qual rep el Premi Paco Rabal al millor actor. Selvas consolida la seva carrera al cinema amb *Pau i el seu germà*, de Marc Recha (presentada al Festival de Cannes); *A la ciutat*, de Cesc Gay; *Celda 211*, de Daniel Monzón; o *Che: Guerrilla*, de Steven Soderbergh, entre d'altres. Sense abandonar la tasca d'intèrpret, el 2005 s'estrena com a director teatral amb *El virus*, de Richard Strand i *Who is p?*, un Assaig Obert sobre Pier Paolo Paolini, presentada a l'Espai Lliure el 2006. Posteriorment estrena *True West*, de Sam Shepard; *La gavina*, d'Anton Txékhov; *Hedda Gabler* de Henrik Ibsen; *Oleanna* de David Mamet; i *L'habitació blava*, de David Hare, primer muntatge de La Brutal, seguit pel *Timó d'Atenes* de W. Shakespeare, i *Don Joan* de Molière, protagonitzats per Julio Manrique. Més recentment, ha dirigit *La meravellosa família Hardwicke*, de Christopher Durang; *Romeu i Julieta*, de W. Shakespeare, i *Tots eren fills meus* d'Arthur Miller.

FITXA ARTÍSTICA

DE

Molière

DRAMATÚRGIA

Sergi Pompermayer

VERSIFICACIÓ

Pablo Macho Otero

DIRECCIÓ

David Selvas

INTÈRPRETSMireia Aixalà *Célimène*Laia Alsina *Arsinoé*Júlia Genís *Éliante*Pol López *Alceste*Norbert Martínez *Philinte*David Menéndez *Clitandre*Alex Pereira *Oronte*Albert Prat *Acaste***ESCENOGRAFIA**

Alejandro Andújar

VESTUARI

Marta Pell

IL·LUMINACIÓ

Jaume Ventura

AUDIOVISUALS

Mar Orfila

ESPAI SONOR I MÚSICA ORIGINAL

Paula Jornet i Adrià Jornet

SO

Efrén Bellostes

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Francesc Marginet

AJUDANTA DE VESTUARI

Patricia Carrión

CAP TÈCNIC

Enric Alarcón

REGIDOR

Marc Berraondo

MAQUINISTA

Josep Badía

TÈCNIC DE LLUMS

Oriol Mestre

TÈCNIC DE SO

Efrén Bellostes

MICROFONISTA

Iker Rañé

ESTUDIANT EN PRÀCTIQUES

Joan Sentís

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

FOTOGRAFÍAS

Marta Mas i Marc Mampel

COPRODUCCIÓTeatre Lliure, Festival Grec de
Barcelona i La Brutal**AMB EL FINANÇAMENT**del Ministeri de Cultura, en el marc de la
Capitalitat Cultural de Barcelona impulsada
pel Ministeri de Cultura i l'Ajuntament de
Barcelona

INFORMACIÓ PRÀCTICA

DATES

04/12/24 — 04/01/25

HORARI

De dimecres a divendres a les 19.00 h

El dissabte a les 17.00 h i a les 21.00 h

El diumenge a les 18.00 h

Dimecres 25/12 no hi ha funció

Dilluns 30/12 a les 19.00 h

DURADA

1 h 40' aprox.

LLOC

Sala Fabià Puigserver. Montjuïc

IDIOMA

En català

PREU

De 12 a 32 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

20/12 audiodescripció i subtítols adaptats

SERVEI DE CANGUR

amb Més que cures

Dissabte i diumenge

des de 30' abans de la funció

Infants de 3 a 12 anys

Reserva obligatòria

COL·LOQUI

19/12 postfunció moderat per Queco Novell

IN SITU

10/12 a les 19.00 h

amb Rita Rakosnik

Entrades aquí

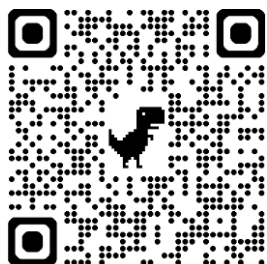
EDAT RECOMANADA

A partir de 15 anys

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-el-misantrop

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

amb la col·laboració de

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

